

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/108/2020
Identifikačné číslo spisu: 6416210930
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6416210930.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T.. K. F., nar. XX.XX.XXXX, P. XXX/XX, XXX XX A. M., zastúpenej Mgr. Erichom Štepánkom, advokátom, L. Svobodu 15, 969 01 Banská Štiavnica, proti žalovanému PODLAHY RK, s. r. o., Rybníčná 40, 831 06 Bratislava, IČO: 36 417 475, zastúpenému BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., Jánoškova 1545, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 865 044, o zaplatenie 20.000,30 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného, vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 23Cb/189/2017, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. júna 2020, č. k. 4Cob/24/2019-405, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

II. Žiadna strana sporu n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III., ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 25.06.2018, č. k. 23Cb/189/2017-337, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 20.000,30 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 7.673,66 eur od 13.06.2015 až do zaplatenia, zo sumy 780,- eur od 13.07.2015 až do zaplatenia, zo sumy 940,32 eur od 13.07.2015 až do zaplatenia, zo sumy 10.606,32 eur od 13.07.2015 až do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd vzájomnú žalobu žalovaného zamietol. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyni v plnom rozsahu trovy konania o žalobe, ako aj trovy konania o vzájomnej žalobe žalovaného.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 28.11.2016 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 20.000,30 eur s úrokmi z omeškania. Žalobkyňa ako zhotoviteľka si podľa § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka splnila svoje záväzky v súvislosti s vykonaním diel č. 1 až 4 ich riadnym ukončením a odovzdaním žalovanému, na základe čoho žalovanému ako objednávateľovi vznikla podľa § 536 ods. 1 v spojení s § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka povinnosť zaplatiť žalobkyni cenu za riadne ukončené a odovzdané diela č. 1 až 4 v celkovej sume 20.000,30 eur, pričom žalovaný sa so splnením tejto povinnosti dostal do omeškania, keďže ju podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka nesplnil riadne a včas.

3. Zo zisteného skutkového stavu okresnému súdu vyplývalo, že žalovaný po odovzdaní diela č. 5 žalobkyňou ako zhotoviteľkou oznámil vady tohto diela, a to konkrétne vytrčajúce drôtky, pričom žalobca pristúpil k odstraňovaniu tejto vady. Nesporné podľa okresného súdu bolo aj to, že asi dva týždne po odstránení tejto vady sa na diele č. 5 objavila vada spočívajúca v delaminácii podlahy. Túto vadu okresný súd definoval ako skrytú vadu podľa § 560 ods. 3 Obchodného zákonníka, keďže sa objavila až po odovzdaní diela, resp. po prechode nebezpečenstva škody na veci, pričom uviedol, že žalobkyňa ako zhotoviteľka by za takúto vadu zodpovedala len za podmienky, že by bola spôsobená porušením jej povinnosti. Konajúci súd konštatoval, že hoci žalovaný ako objednávateľ preukázal existenciu vady diela č. 5 spočívajúcu v delaminácii podlahy, nepreukázal, že táto vada bola spôsobená porušením povinnosti a rovnako nepreukázal ani základnú podmienku pre uplatnenie nárokov z vadného plnenia, a to oznámenie tejto vady žalobkyňi, na základe čoho súd podľa § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka nemohol žalovanému priznať žiadny z nárokov z vadného plnenia.

4. Okrem toho konajúci súd zdôraznil odlišnosť inštitútu zodpovednosti za vady a zodpovednosti za škodu a skutočnosť, že uspokojenie, ktoré možno dosiahnuť uplatnením niektorého nároku z väd diela, nemožno dosiahnuť uplatnením z iného právneho dôvodu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo 4379/2008 zo dňa 30.03.2011, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob 103/2012 zo dňa 21.03.2013 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/79/2012 zo dňa 14.08.2013. Dospel k záveru, že žalovaný sa voči žalobkyňi nemohol domáhať náhrady nákladov spojených s opravou väd diela č. 5 z titulu zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, a to ani s odkazom na § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka argumentujúc, že svojím konaním odvracal hroziacu škodu, čím si plnil svoju prevenčnú povinnosť, pretože už len jeho samotné konanie, teda to, že sám žalovaný ako objednávateľ zabezpečil odstránenie väd diela č. 5, bolo v rozpore s § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka, keďže zákon v prípade existencie väd diela predpokladá jedine také konanie objednávateľa, ktorým dôjde k oznámeniu existencie vady diela zhotoviteľovi a uplatneniu niektorého nároku vyplývajúceho z vadného plnenia s tým, že akékoľvek iné konanie, teda aj oprava vady diela objednávateľom je v rozpore so zákonom.

5. Vzhľadom na uvedené súd žalobe vyhovel a zároveň vzájomnú žalobu žalovaného ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalovaný nebol oprávnený požadovať od žalobcu akúkoľvek náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku opravy väd diela č. 5. Súd pri svojom rozhodnutí nebral do úvahy ďalšie argumenty strán sporu (napr. nezariadenie faktúry č. 24/2015 do účtovníctva žalobcu a podobne), nakoľko tieto skutočnosti by nemali na rozhodnutie súdu žiaden vplyv.

6. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 25.06.2020, č. k. 4Cob/24/2019-405, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyňi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správne právne závery. Odvolací súd dodal, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6Cdo/145/2011).

8. Proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, podal žalovaný dovolanie odôvodnené podľa § 421 ods. 1 C. s. p., keďže podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania je vyvodzovaná aj podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keďže má dovolateľ za to, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podaním zo dňa 02.12.2020, doručeným súdu prvej inštancie, dovolateľ podané dovolanie vzal späť v celom rozsahu a žiadal, aby súd konanie zastavil.

10. Podľa § 446 C. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), so zreteľom na späťvzatie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. júna 2020, č. k. 4Cob/24/2019-405, a to v celom rozsahu, dovolacie konanie podľa § 446 C. s. p. zastavil.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255

ods. 1 C. s. p.

13. O vrátení súdneho poplatku rozhodne súd prvej inštancie podľa § 11 ods. 3 a § 12 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.